

som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds nævnte, — og dette har jeg ogsaa været opmærksom paa —, at man ikke let tør give Koncession paa Befærelsen af Besterbro's Paastrage paa anden Maade end den, der nu ligger for, nemlig ved Trækning af Beste. Man er derfor, som det er nævnt af det ærede Medlem, nu kommen paa den Tanke at bygge en Tunnel under Besterbro, og der er, efter hvad der er mig meddelt, ingen tekniske Vanskeligheder til Hinder for, at et saadant Arrangement kan træffes, og derved skjønner jeg ikke rettere, end at enhver Fare for Paastragen over Besterbro maa siges at være undgaaet. Hvad angaar det Vndringsforslag, som er stillet om Anlægget af et Spor fra den under Nr. 2 omhandlede Dampfærgeshavn til Kjøbenhavns Havn, da har jeg ikke Noget imod, at man vedtager det, men jeg vil selvfølgelig efter det Tidspunkt, hvorpaa det er fremkommet, ikke ved at modtage det have tilfjendegivet, at jeg anser mig forpligtet til at bruge det. (Vilke: Nei, men berettiget.) Ja, berettiget til at bruge det er jeg, men Undersøgelserne kunne give et Resultat, og der kan overhovedet komme mange Hensyn frem, som ville gjøre det nødvendigt at negte Anlægget af et saadant Spor, og det er derfor kun med al fornøden Reservation, at jeg erklærer mig villig til at modtage dette Vndringsforslag. — Hvad endelig Forslaget om en Udstemning af § 6 angaar, da vil jeg sige, at jeg ikke har Noget imod, at man i saa Henseende følger Udvalget og altsaa stemmer Paragrafen ud, og jeg skal kun i Almindelighed udtale, at der jo vistnok kan indtræffe Tilfælde, hvor det maatte være ønskeligt, at man ikke var bunden saaledes, som man er bunden ved en Bestemmelse som den, der som ind i den Slags Love ifjor, at jeg for mit Vedkommende i hvert foreliggende Tilfælde vil tage alt det Hensyn, som Omstændighederne maatte opfordre til, men at jeg paa den anden Side, naar man overhovedet ønsker Principet opretholdt, da maa anse det for at være nødvendigt og rigtigt, at man fastholder Paragrafen ved alle saadanne Leiligheder, hvor man maa ønske en streng Gjenemførelse af Principet gjort virkelig gjældende; thi lader man det være afhængigt af Ministerens Skjøn, saa lægger man derved en overordentlig Byrde paa ham, udsætter ham for Presninger, som han maatte vanskeligt vil kunne undgaa, medens han, naar Paragrafen staar i Loven, kan sige: jeg kan ikke indlade mig paa Modifikationer i den Henseende, thi det er mig forbudt ved Loven. Naar man altsaa udstemmer Paragrafen her, kan Meningen for mig kun være den, at man i nærværende Tilfælde ikke vil have Noget at erindre imod, at Ministeriet søger at ordne Forholdet saaledes som Omstændighederne maatte gjøre det tilraadeligt og ønskeligt, og som det kan ske uden Fare.

Ordføreren: Den sidste Oplysning, som jeg hørte fra Ministeren, forandrer i alt Fald min Stilling. Vi ere i Udvalget gaaede ud fra, at de omtalte Bestemmelser overhovedet skulde falde bort i Jernbanelove, vi ere gaaede ud fra, at Regjeringen gav tilstrækkelig Sikkerhed for, at disse Interesser bleve varetagne. Desværre have vi ikke haft Leilighed til at konferere med Ministeren om denne Sag, muligvis ved en Misforstaaelse af de Ytringer, der i denne Henseende ere faldne fra den høitærede Minister; men naar vi ikke, hvad der har været min og jeg tror, ogsaa Udvalgets Hensigt, undgaa at komme til at gjentage Forhandlingerne om dette Thema ved fremtidige Love, saa er Motivet for mig til at fastholde Forslaget ogsaa borte. Det vilde efter min Mening ikke være heldigt, naar vi i hvert enkelt Tilfælde skulde debattere, om vi i dette skulde fastholde Bestemmelserne eller gjøre en Undtagelse. Enten maa man overhovedet lade Bestemmelserne gaa ud eller ogsaa overhovedet fastholde dem allevegne. I dette Tilfælde skal jeg derfor stemme mod Udvalgets Forslag.

Frederiksen: Det ærede Medlem foran mig (Luzen) har paa en, som det forekommer mig, forunderlig Maade misforstaaet min tidligere Udtalelse. Jeg har ikke sagt eller i det Mindste ikke tilfjendegivet at sige, og jeg tror heller ikke, at mine Ord kunne fortaas saaledes, som han vilde gjøre gjældende, at der i dette Undragende om Koncession skulde ligge noget ganske Andet, end man skulde tro efter Ordene. Det har været Tanken at tilveiebringe en Dampfærgesforbindelse. Jeg har ligesom det ærede Medlem næret megen Velvillie overfor den anden Plan, da jeg først hørte den fremkomme, om en Dampfærgesforbindelse med Sverig fra Dragør, men jeg har siden troet, og antager ogsaa at have nogen Grund til at nære den Tro, at der var meget liden Sandsynlighed for, at denne Sag kunde gjenneføres. Det er det, der for mit Vedkommende først har bragt Tanken hen paa denne Sag. Jeg har ganske vist senere set, at der tillige vilde blive opnaaet flere Fordele af en ganske anden Bestaaenhed ved denne Plan, end der vilde blive opnaaet ved den anden, og det var det, jeg tillod mig at fremhæve. Jeg tillod mig at fremhæve, at en Hovedsag var den Forbindelse, som paa en let Maade blev tilveiebragt mellem en vigtig Del af Kjøbenhavns Havn og den sjællandske Jernbane. Det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem forstod mig, som om det skulde være en ny Bane, der skulde anlægges. Den sjællandske Bane dannes allerede en Halvcirkel udenom Byen, men henimod Kysten slipper Banen og gaar mod Nord. Til dette Punkt er det, at man maatte ønske en Bane fra Havnen, og der er det ogsaa, at den Station eller Holdeplads, som af andre Grunde kunde være ønskelig, men